

Warszawa, dn. 22.05.2024 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 55/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący:	SGSŁ Piotr Nowak
Członkowie:	SGSŁ Jacek Tadych SGSŁ Wojciech Rychliński /ref./
Protokolant:	Sylwia Jackowska

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę Kol. [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 25.10.2023 r. sygn. akt OSŁ [...]/23 **mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:**

1) - w okresie od nieustalonego dnia do [...] na terenie obwodu łowieckiego nr [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...] nie dokonując wymaganych wpisów w systemie EKEP, jak i w upoważnieniu do wykonywania polowania indywidualnego, nie przestrzegając zasad bioasekuracji wszedł w posiadanie nie mniej niż 3 sztuk dzików których tusze przywłaszczył działając tym samym na szkodę Koła Łowieckiego [...] w [...],

2) - w okresie od nieustalonego dnia [...] do [...]. na terenie obwodu łowieckiego nr [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...] wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanego wieńca jelenia w formie szpicaka,

3) - w dniu [...] na terenie obwodu łowieckiego nr [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...], pozyskał jelenia byka o wieńcu w formie ósmaka, zaś do systemu EKEP i upoważnienia do wykonywania polowania wpisał, że pozyskał łanie jelenia,

to jest o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie w zw. z art. 53 pkt. 4 i 6, art. 51 pkt 7 i 7a, art. 52 pkt. 2, art. 52 pkt. 6 w/w Ustawy,

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą w postaci wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego. Zobowiązano obwinionego [...] do zwrotu kosztów w kwocie 117,60 zł.;

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. obciąża obwinionego kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jacek Tadych
/-/ Wojciech Rychliński

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] orzeczeniem z dnia 13.01.2023 roku (sygn.. akt OSŁ [...] /2023) uznał obwinionego [...] winnego tego że:

- 1) w okresie od nieustalonego dnia do [...] roku na terenie obwodu łowieckiego nr. [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...] nie dokonując wymaganych wpisów w systemie EKEP, jak i w upoważnieniu do wykonywania polowania indywidualnego, nie przestrzegając zasad bioasekuracji wszedł w posiadanie nie mniej niż 3 sztuk dzików, których tusze przywłaszczył działając tym samym na szkodę Koła Łowieckiego [...] w [...];
- 2) w okresie od nieustalonego dnia [...] roku do [...] roku na terenie obwodu łowieckiego nr. [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...] wszedł w posiadanie bezprawnie pozyskanego wieńca jelenia w formie szpicaka;
- 3) w dniu [...] roku na terenie obwodu łowieckiego nr. [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...] w [...], pozyskał jelenia byka o wieńcu w formie ósmaka, zaś do systemu EKEP i upoważnienia do wykonywania polowania wpisał, że pozyskał łanie jelenia, to jest popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy z dnia 13.10.1995 roku Prawo Łowieckie w zw. z art. 53 pkt. 4 i 6, art. 51 pkt 7 i 7a, art. 52 pkt. 2, art. 52 pkt 6 w/w Ustawy i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą w postaci wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego. Zobowiązano obwinionego [...] do zwrotu kosztów w kwocie 117,60 zł.

Od orzeczenia tego odwołanie złożył obrońca obwinionego wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie kary zasadniczej zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia on okres roku.

W odwołaniu obrońca zarzucił Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia, mający bezpośredni wpływ na jego treść;
- 2) wadliwe ograniczenie przez Sąd a quo postępowania dowodowego z materiałów postępowania karnego, ograniczone wyłącznie do niepełnego zgromadzonego w sprawie materiału z postępowania przygotowawczego, a i tym samym nieumożliwienie obwinionemu ustosunkowania się do zebranego w tejże sprawie karnej materiału dowodowego i wypowiedzenia się co do tychże dowodów – rażące naruszenie zatem dyspozycji § 47 ust. 5 Regulaminu;
- 3) nieprawidłową ocenę dowodów – dowolną, nie zaś swobodną, pozbawioną cech oceny holistycznej, jednocześnie przy tym rażące naruszenie zasady prawdy materialnej i zasady, by nie dające się wątpliwości usuwać na korzyść obwinionego, tak więc kolizję choćby tylko z przepisem § 4 ust. 1 Regulaminu w zw. z art. 7 oraz art. 5 § 1 i 2 k.p.k., w tym i pominięcie przez Sąd I instancji zeznań świadków ([...]), wskazujących na odmienny stan faktyczny aniżeli ten, prezentowany przez Sąd a quo w swym wadliwym orzeczeniu,
przy czym jednocześnie
pominięcie w rozważaniach Sądu I instancji dowodów, wskazujących bezpośrednio na brak zaistnienia zarzucanych obwinionemu czynów określonych w skarżonym orzeczeniu (rzekome wejście w posiadanie tusz bezprawnie pozyskanych dzików oraz wejście w posiadanie trofeum z jelenia byka szpicaka jak i kwestia pozyskania jelenia byka ósmaka)
tym samym jednocześnie
niewskazanie przez wyrokujący w sprawie Sąd dowodów, na podstawie których oparł on swoje orzeczenie i niewskazanie jednocześnie, dlaczego innym dowodom odmówił on wiarygodności i mocy dowodowej;
- 4) oparcie przez Sąd a quo skarżonego orzeczenia w przeważającej części na zakazach dowodowych, tj. rażące naruszenie dyspozycji art. 174 k.p.k poprzez wyrokowanie przez Sąd I instancji na podstawie notatek urzędowych i służbowych, które to przyjęto jako dowody mające obciążać obwinionego a także oparcie kontestowanego orzeczenia na zeznaniach obwinionego, złożonych w charakterze świadka, któremu to rażącemu naruszeniu procedury przeciwstawia się brzmienie zarówno pośrednio § 4 ust. 2 in fine Regulaminu, jak i art. 389§1 k.p.k.
- 5) błędną kwalifikację prawną czynów, zarzucanych obwinionemu (wadliwe przywołanie treści art. 52 pkt. 2 i 6 oraz art. 53 pkt. 4 i 6 Ustawy Prawo Łowieckie)
- 6) wadliwe uzasadnienie skarżonego orzeczenia, pozbawione elementów określonych brzmieniem przepisu § 33 ust. 3 pkt. 1-3 Regulaminu *jednocześnie przy tym*
oczywistą sprzeczność zachodzącą w sentencji skarżonego orzeczenia, poprzez podanie rozbieżnych podstaw ukarania (rzekomo ujawnionych deliktów) oraz wynikającej z tegoż kwalifikacji prawnej rzekomych zachowań, poprzez przypisanie obwinionemu zachowań penalizowanych w art. 53 pkt. 4 i 6 Ustawy Prawo Łowieckie oraz w art. 52 pkt. 2 i 6 tejże – co

oderwane jest w sposób bezsporny od realiów niniejszego postępowania, pominięcie zaś w opisie czynu zachowań polegających na naruszeniu art. 51 pkt. 7 i 7a Ustawy przy jednoczesnym wymierzeniu kary dyscyplinarnej za takowy delikt;

- 7) rażącą niewspółmierność zastosowanej przez Sąd *meriti* kary za bezspornie popełnione przewinienie łowieckie (przy tym do którego popełnienia przyznał się obwiniony) – zatem za naruszenie obowiązku wpisów do upoważnienia do wykonywania polowania oraz naruszenia zasad bioasekuracji, co w zamyśle ustawodawcy jest wyłącznie wykroczeniem określonym dyspozycją art. 51 ust. 7 i 7a Ustawy Prawo Łowieckie oraz niepenalizowanego zaniechania wpisu do Ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, co jest wszak oczywiście deliktem dyscyplinarnym (mniejszej wagi), jednocześnie pełne pominięcie przez wyrokujący Sąd postawy obwinionego i jego warunków osobistych, w tym wcześniejszej niekaralności przez Sądy Łowieckie (pomimo wskazania przez Sąd I instancji tychże okoliczności łagodzących przy jednoczesnym braku zastosowania ich w okolicznościach niniejszej sprawy) – co nie uzasadniało bezspornie wymierzenia najsurowszej kary w postaci wykluczenia z Zrzeszenia – naruszenie zatem przez Sąd I instancji § 33 ust. 3 pkt. 4 Regulaminu.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Odwołanie obrońcy obwinionego [...] nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Głównego Sądu Łowieckiego w Warszawie stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości i został on szczegółowo opisany w uzasadnieniu orzeczenia. Ustalenia te Główny Sąd Łowiecki w pełni podziela i przyjmuje za swoje.

Odnosząc się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych zauważyć należy, że ustalenia Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] oparł nie tylko na materiałach w postaci dokumentów gromadzonych na użytek postępowania karnego, ale także na zeznaniach świadków, dokumentacji systemu EKEP oraz upoważnień wystawionych dla [...]. Dowody te korespondują z zeznaniami świadków funkcjonariuszy Policji i Państwowej Straży Łowieckiej, do których przyznał fakt pozyskania zarówno dzików, jak i jelenia byka, na którego pozyskanie nie posiadał upoważnienia. Okoliczności te potwierdzały znalezione skóry i patrochy z dzika, jak i znalezione czerepy jeleni.

Wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego w aktach sprawy znajdowały się materiały z czynności w postępowaniu karnym w postaci fotograficznej, jak i zeznań świadków. Wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego Sąd Łowiecki nie ma obowiązku informowania obwinionego czy uznaje ten materiał dowodowy do orzeczenia co do istoty sprawy, gdyż nie ograniczył się jedynie do tych dowodów. Materiały z postępowania karnego znajdowały się w aktach sprawy i obwiniony mógł nie tylko się z nimi zapoznać, ale także się do nich odnieść i zgłosić ewentualne wnioski dowodowe. W tej sytuacji zarzuty dowolnej oceny dowodów nie mogą się ostać i sprowadzają się jedynie do polemiki z zebraniem materiałem dowodowym i oceną Sądu I instancji,

Odnosząc się do zarzutu niewspółmierności kary wymierzonej obwinionemu [...] należy uznać, iż zarzut ten jest także niezasadny. Działając umyślnie i świadomie obwiniony dopuścił się czynu wyczerpujący znamiona przestępstw z Ustawy Prawo Łowieckie. Dotychczasowa niekaralność nie stanowi przesłanki łagodzącej, ale bowiem obowiązkiem każdego jest przestrzeganie prawa i porządku prawnego.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności Główny Sąd Łowiecki orzeka jak w sentencji.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jacek Tadych
/-/ Wojciech Rychliński